

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ यस वेश्यालयलाई शिवालय बनाउन। तिम्रो कर्तव्य हो- वेश्याहरूलाई पनि ईश्वरीय सन्देश दिएर उनीहरूको पनि कल्याण गर्नु।”

प्रश्न:- कुन बच्चाहरूले आफ्नो धेरै ठूलो नोकसान गर्छन्?

उत्तर:- जसले कुनै पनि कारणले मुरली (पढाइ) मिस गर्छन्, उनीहरूले आफ्नो धेरै ठूलो नोकसान गर्छन्। कति बच्चाहरू त आपसमा रुष्ट भएर क्लासमा नै आउँदैनन्। कुनै न कुनै बहाना बनाएर घरमा नै सुतिरहन्छन्, यसबाट उनीहरूले आफ्नै नोकसान गर्छन् किनकि बाबाले नित्य कुनै न कुनै नयाँ युक्तिहरू बताइरहनु हुन्छ, सुन्दै नसुनेपछि कसरी व्यवहारमा ल्याउन सक्छन्।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा रुहानी बच्चाहरूले यो त जानेका छन्- अहिले हामी विश्वको मालिक बन्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। भुलाउन त मायाले पनि भुलाउँछ। कसै कसैलाई त सारा दिन भुलाइदिन्छ। कहिल्यै यादै गर्दैनन्, नत्र खुशी पनि रहने थिए। हामीलाई भगवानले पढाउनु हुन्छ- यो पनि भुल्छन्। भुल्ने भएको कारणले फेरि कुनै सेवा गर्न सक्दैनन्। रातमा बाबाले सम्झाउनु भएको थियो- अधम भन्दा अधम जो वेश्याहरू छन् उनीहरूको पनि सेवा गर्नुपर्छ। वेश्याहरूको लागि तिमीले सूचित गर- तपाईंले बाबाको यस ज्ञानलाई धारण गर्नुभयो भने स्वर्गको महारानी बन्न सक्नुहुन्छ, धनवानहरू बन्न सक्दैनन्। उनीहरूलाई ज्ञान दिनको लागि जसले जान्दछ, पढे लेखेका छन् उनीहरूले प्रबन्ध गरे भने बिचरीहरू धेरै खुशी हुन्छन् किनकि उनीहरू पनि अबलाहरू हुन्, उनीहरूलाई तिमीले सम्झाउन सक्छौ। युक्तिहरू त बाबाले धेरै सम्झाइरहनु हुन्छ। भन, तपाईं नै उच्च भन्दा उच्च, नीच भन्दा नीच बन्नुभएको हो। तपाईंहरूको नामको कारणले नै भारत वेश्यालय बनेको हो। फेरि तपाईं शिवालयमा जान सक्नुहुन्छ- यो पुरुषार्थ गर्नाले। तपाईंले अहिले पैसाको लागि कति खराब काम गर्नुहुन्छ। अब यो छोड्नुहोस्। यसरी सम्झायो भने उनीहरू धेरै खुशी हुन्छन्। तिमीलाई कसैले रोक्न सक्दैन। यो त राम्रो कुरा हो नि। गरिबको लागि हुनुहुन्छ नै भगवान। पैसाको कारण धेरै खराब काम गर्छन्। उनीहरूको धन्दा जस्तै चल्छ। अहिले बच्चाहरूले भन्छन्- हामीले युक्ति निकाल्छौं, सेवा वृद्धि कसरी होस् भनेर। कोही बच्चाहरू कुनै न कुनै कुरामा रिसाउँछन्। पढाइ पनि छोडिदिन्छन्। यो बुझ्दैनन्- हामीले पढेनाँ भने आफ्नै नोकसान गर्छौं। रिसाएर बस्छन्। फलानीले यो भनिन्, यस्तो भनिन्, त्यसैले नआएको। हप्तामा एक पटक मुश्किलले आउँछन्। बाबा त मुरलीमा कहिले के सल्लाह, कहिले के सल्लाह दिइरहनु हुन्छ। मुरली सुन्नु त पर्यो नि। क्लासमा आए भने त सुन्छन्। यस्ता धेरै छन्, कारण-अकारण बहाना बनाएर सुत्छन्। ठीक छ, आज जान्ने। अरे, बाबा यस्ता राम्रा-राम्रा कुरा सुनाउनु हुन्छ। सेवा गर्यो भने उच्च पद पनि पाइन्छ। यो त हो पढाइ। वनारस हिन्दु युनिभर्सिटी आदिमा शास्त्र धेरै पढ्छन्। अरु कुनै धन्दा छैन भने बसेर शास्त्र कण्ठ गरेर सत्सङ्ग सुरु गरिदिन्छन्। त्यसमा उद्देश्य आदि त केही छैन। यस पढाइबाट त सबैको बेडा पार हुन्छ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई यस्ता-यस्ता अधमको सेवा गर्न छ। धनवानहरूले जब देख्छन्- यहाँ यस्ता-यस्ता आउँछन् तब उनीहरूलाई आउने दिल हुँदैन। देह अभिमान छ नि। उनीहरूलाई लाज लाग्छ। ठीक छ, अब उनीहरूको एउटा अलग्गै स्कुल खोल्दिऊ। त्यो पढाइ हो त पाई पैसाको, शरीर निर्वाहको लागि। यो त हो २१ जन्मको लागि। कतिको कल्याण हुन्छ। प्रायः माताहरूले पनि सोध्छन्- बाबा घरमा गीता पाठशाला खोल्न? उनीहरूलाई ईश्वरीय सेवाको सोख हुन्छ। पुरुषहरू त यता-उता क्लब आदिमा घुमिरहन्छन्। धनवानको लागि त यहाँ नै स्वर्ग छ। कति फेसन आदि गरिरहन्छन्। तर देवताहरूको त हेर नेचुरल ब्युटी कस्तो हुन्छ। कति फरक छ। यहाँ तिमीलाई सत्य सुनाइन्छ त्यसैले कति थोरै आउँछन्। ती पनि गरिब। त्यसतर्फ झट्ट गइहाल्छन्। त्यहाँ पनि शृङ्गार आदि गरेर जान्छन्। गुरुहरूले विवाह पनि गराउँछन्। यहाँ कसैको विवाह गराइन्छ भने पनि बचाउनको लागि। काम चितामा चढ्नबाट बच्छन्। ज्ञान चितामा बसेर पद्म भाग्यशाली बनेर जान्छन्। माता-पितालाई भन्छन्- यो बर्बादीको धन्दा छोडेर जाऔं स्वर्गमा। तब भन्छन्- के गर्ने, यी दुनियाँ हामीसँग रिसाउँछन्- कुलको नाम बदनाम गर्छन्। विवाह नगराउनु नियमको विरुद्ध हो। लोक लाज, कुलको मर्यादा छोड्दैनन्। भक्तिमार्गमा गाउँछन्- मेरो त एक, दोस्रो न कोही। मीराको पनि गीत छ। नारीहरूमा नम्बरवन भक्तिनी मीरा, पुरुषमा नारद गायन गरिएको छ। नारदको पनि कहानी छ नि। तिमीलाई कुनै नयाँ मानिसले भन्यो- म लक्ष्मीलाई वरण गर्न सक्छु? भन, आफूलाई हेर्नुहोस्,

लायक हुनुहुन्छ? पवित्र सर्वगुण सम्पन्न.... हुनुहुन्छ? यो त विकारी पतित दुनियाँ हो। बाबा आउनु भएको छ यसबाट निकालेर पावन बनाउनु। पावन बन तबै त लक्ष्मीलाई वरण गर्न लायक बन्न सक्छौ। यहाँ बाबाको पासमा आउँछन्, प्रतिज्ञा गर्छन् फेरि घरमा गएर विकारमा गिन्छन्। यस्ता यस्ता समाचार आउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- यस्ता यस्तालाई जुन ब्राह्मणीले लिएर आउँछिन् उनीमाथि पनि असर पर्नेछ। इन्द्र सभाको कहानी पनि छ नि। त्यसैले लिएर आउनेमाथि पनि दण्ड पर्छ। बाबा ब्राह्मणीलाई सदैव भन्नुहुन्छ- कच्चा-कच्चालाई लिएर नआऊ। तिम्रो अवस्था पनि गिन्छ किनकि नियम विरुद्ध लिएर आयौ। वास्तवमा ब्राह्मणी बन्न धेरै सहज छ। १०-१५ दिनमा बन्न सक्छन्। बाबाले कसैलाई पनि सम्झाउने धेरै सजिलो युक्ति बताउनु हुन्छ। तिमी हिन्दुहरु आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौ, स्वर्गवासी थियौ। अहिले नर्कवासी छौ फेरि स्वर्गवासी बन्नु छ त्यसैले यो विकारलाई छोड। केवल बाबालाई याद गर्यौ भने विकर्म विनाश भएर जान्छ। कति सहज छ। तर कतिले बिलकुलै बुझ्दैनन्। आफैले बुझ्दैनन् भने अरूलाई के बुझाउँछन्। वानप्रस्थ अवस्थामा पनि मोहको अंश जान्छ। आजकल वानप्रस्थ अवस्थामा त्यति जाँदैनन्। तमोप्रधान छन् नि। यहाँ नै फँसिरहन्छन्। पहिला वानप्रस्थीहरुका बडा-बडा आश्रम थिए। आजकल त्यति छैनन्। ८०-९० वर्ष पुगेकाले पनि घरलाई छोड्दैनन्। बुझ्दैनन्- वाणी भन्दा पर जानु छ। अब ईश्वरलाई याद गर्नु छ। भगवान को हुनुहुन्छ, यो सबैले जानेका छैनन्। सर्वव्यापी भनिदिएपछि याद कसको गर्ने? यो पनि बुझ्दैनन्- हामी पुजारी हौं। बाबाले त तिमीलाई पुजारीबाट पूज्य बनाउनु हुन्छ, त्यो पनि २१ जन्मको लागि। यसको लागि पुरुषार्थ त गर्नुपर्छ।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ- यो पुरानो दुनियाँ त खतम हुनु छ। अब हामीलाई जानु छ घर- बस यही धुन रहोस्। त्यहाँ विकारी कुरा हुँदै-हुँदैन। बाबा आएर त्यस पवित्र दुनियाँको लागि तयारी गराउनु हुन्छ। सेवाधारी बच्चाहरुलाई त नयनमा बसाएर लिएर जानुहुन्छ। त्यसैले अधमहरुको उद्धार गर्नको लागि बेहादुरी चाहिन्छ, त्यस सरकारमा त ठूला ठूला समूह हुन्छन्। पढे-लेखेका टिपटप भएर जान्छन्। यहाँ त कति गरिब साधारण छन्। उनीहरुलाई बाबा बसेर यति उच्च उठाउनु हुन्छ। चालचलन पनि धेरै रोयल चाहिन्छ। भगवानले पढाउनु हुन्छ। त्यस पढाइमा कसैले ठूलो परीक्षामा पास गर्यौ भने कति टिपटप भएर जान्छन्। यहाँ त बाबा गरिब निवाज हुनुहुन्छ। गरिबले नै केही न केही पठाइदिन्छन्। एक दुई रुपैयाँको पनि मनि अर्डर पठाइदिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी त महान् भाग्यशाली हौ। रिटर्नमा धेरै मिल्छ। यो पनि कुनै नयाँ कुरा होइन। साक्षी भएर ड्रामा देख्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरु! राम्रोसँग पढ। यो ईश्वरीय यज्ञ हो, जे चाहिन्छ त्यो लेऊ। तर यहाँ लियौ भने त्यहाँ कर्म हुन्छ। स्वर्गमा त सबै कुरा मिल्नु छ। बाबालाई त सेवामा धेरै फूर्तिला बच्चा चाहिन्छ। सुदेशजस्तै, मोहिनीजस्तै, जसलाई सेवाको उमंग होस्। तिम्रो नाम धेरै प्रसिद्ध हुन्छ। फेरि तिमीलाई धेरै मान दिन्छन्। बाबा सबै निर्देशन दिइरहनु हुन्छ। बाबा त भन्नुहुन्छ- यहाँ बच्चाहरुलाई जति समय मिल्छ यादमा बस। परीक्षाको दिन नजिकै छ भने एकोन्तमा गएर पढ्छन्। प्राइभेट शिक्षक पनि राख्छन्। हाम्रो पासमा शिक्षक त धेरै छन्, केवल पढ्ने शोख हुनुपर्छ। बाबाले त धेरै सहज बनाएर सम्झाउनु हुन्छ। केवल आफूलाई आत्मा निश्चय गर। यो शरीर त विनाशी हो। तिमी आत्मा अविनाशी हौ। यो ज्ञान एकै पटक मिल्छ फेरि सत्ययुगबाट लिएर कलियुग अन्त्यसम्म कसैलाई मिल्दैन। तिमीलाई नै मिल्छ। हामी आत्मा हौं यो त पक्का निश्चय गर। बाबाबाट हामीलाई वर्सा मिल्छ। बाबाको यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। यो भित्र रटिरह्यौ भने पनि धेरै कल्याण हुन सक्छ। तर चार्ट नै राख्दैनन्। लेख्दा-लेख्दै फेरि थाक्छन्। बाबाले धेरै सहज बनाएर बताउनु हुन्छ। म आत्मा सतोप्रधान थिएँ, अब तमोप्रधान बनेको छु। अब बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौ भने सतोप्रधान बन्छौ। कति सहज छ फेरि पनि भुल्छन्। जति समय बस्छौ आफूलाई आत्मा सम्झ। म आत्मा बाबाको बच्चा हँ। बाबालाई याद गर्नाले स्वर्गको बादशाही मिल्छ। बाबालाई याद गर्नाले आधाकल्पको पाप भस्म हुन्छ। कति सहज युक्ति बताउनु हुन्छ। सबै बच्चाहरुले सुनिरहेका छन्। यी बाबा स्वयंले पनि प्राक्टिस गर्छन् तबै त सिकाउँछन् नि। म बाबाको रथ हँ, बाबाले मलाई खुवाउनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरुले पनि यस्तै सम्झ। शिवबाबालाई याद गरिरह्यौ भने कति फाइदा हुन्छ। तर भुल्छन्। धेरै सजिलो छ। व्यापारमा कुनै ग्राहक छैन भने यादमा बस। म आत्मा हँ, बाबालाई याद गर्नु छ। बिमारीमा पनि याद गर्न सक्छौ। बाँधेली हौ भने त्यहीँ बसेर तिमीले याद गरिरह्यौ भने १०-२० वर्षका पुराना भन्दा पनि उच्च पद पाउन सक्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरुप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी

बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सेवामा धेरै फूर्तिलो बन्नु पर्छ। जति समय मिल्छ एकान्तमा बसेर बाबालाई याद गर्नु छ। पढाइको सोख राख्नु छ। पढाइसँग रुष्ट हुनु हुँदैन।

२) आफ्नो चालचलन धेरै रोयल राख्नुपर्छ, अब घर जानु छ, पुरानो दुनियाँ खतम हुनु छ त्यसैले मोहको धागोलाई तोडिदिनु छ। वानप्रस्थ (वाणी भन्दा पर) अवस्थामा रहने अभ्यास गर्नु छ। अधर्महरूको पनि उद्धार गर्ने सेवा गर्नु छ।

वरदान:-

ब्रह्माबाबा समान महात्यागबाट महान् भाग्य बनाउने नम्बरवन फरिश्ता सो विश्व महाराजन भव नम्बरवन फरिश्ता सो विश्व महाराजन बन्ने वरदान तिनै बच्चाहरूलाई प्राप्त हुन्छ, जो ब्रह्मा बाबाको हर कर्मरूपी कदम पछि कदम उठाउनेवाला छन्। जसको मन-बुद्धि साकारमा सदा बाबाको अगाडि समर्पित छ। जसरी ब्रह्मा बाबाले यही महा त्यागबाट महान् भाग्य प्राप्त गर्नुभयो अर्थात् नम्बरवन सम्पूर्ण फरिश्ता र नम्बरवन विश्व महाराजन बन्नुभयो। त्यस्तै फलो फाँदर गर्नेवाला बच्चा पनि महान् त्यागी वा सर्वस्व त्यागी हुन्छन्। संस्कार रूपमा पनि विकारहरूको वंशलाई त्याग गर्छन्।

स्लोगन:-

अब सबै आधार टुट्नेछ, त्यसैले एक बाबालाई आफ्नो आधार बनाऊ।